

Μνήμη του Αγίου Μωυσή του Αιθίοπα (28 Αυγούστου)

/ [Βίοι Αγίων](#)

Σήμερα, 28 Αυγούστου, η Αγία μας Εκκλησία τιμά τη **μνήμη του Αγίου Μωϋσή, του Αιθίοπα**, των Αγίων **Διομήδη και Λαυρεντίου, του Δίκαιου Εζεκία του Βασιλιά, των Αγίων Τριακοντατριών Μαρτύρων** από την Ηράκλεια, της Προφήτιδας **Άννας**, θυγατέρας του Φανουήλ, τη Σύναξη των Ευρυτάνων Αγίων, τη Σύναξη των Αγίων πατέρων των Σπηλαίων του Κιέβου και τη Σύναξη των τριών Αγίων της Υπάτης.

Ας δούμε τι γράφει ο μακαριστός πατήρ Ανανίας Κουστένης στο θερινό του συναξάρι για τον Άγιο Μωυσή:

Και πᾶμε στὶς 28 τοῦ μηνὸς Αὐγούστου, γιορτάζει ἐκεῖ ἓνας Ἅγιος τῆς Ἐκκλησίας, ὁ Ἅγιος Μωϋσῆς, ὁ Αἰθίοψ, ὁ μαῦρος. Ἦταν ληστής. Σκληροτράχηλος. Καὶ φοβερός. Καὶ ἐκδικητικός. Καὶ ἀκόλαστος. Ὅταν, ὅμως, τὸν ἐπεσκίασε ἡ Χάρη τοῦ Θεοῦ, ἔγινε ὁ λύκος ἄρνι καὶ τὸ κοράκι περιστέρι, ὅπως θὰ ἔλεγε ὁ Ἅγιος Ἰωάννης

ὁ Χρυσόστομος γιὰ τὴν Ἐκκλησίᾳ μας. Καὶ πῆγε καὶ μόνασε.

Καὶ μιὰ φορά, ἐκεῖ πού ἦταν στὸ ἀσκητήριό του, ἦλθαν ληστὲς γιὰ νὰ κλέψουν. Τὸ φροῦτο αὐτὸ ὑπάρχει πάντοτε καὶ δὲν θὰ ἐκλείψει. Καὶ τί κάνει ὁ Ἅγιος; Καθὼς ἦταν χειροδύναμος, τοὺς ἔκλεψε. Τοὺς ἔδεσε, τοὺς ἔριξε στὸν ὦμο καὶ τοὺς πῆγε στὸ Κυριακό, στὴν κοινὴ ἐκκλησία ὅλων ἐκεῖ τῶν σκητῶν. Λοιπόν. Καὶ εἶπε: «Πατέρες, τί λέτε; Αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι ἦλθαν νὰ μὲ κλέψουν. Καὶ τοὺς ἔκλεψα ἐγώ. Κι ἐπειδὴ εἶμαι σὲ μετάνοια καὶ δὲν μπορῶ πιά νὰ τιμωρήσω, ὀρίστε σεῖς, τί νὰ τοὺς κάνομε». Καὶ σὰν μάθαν αὐτοί, ποιὸς ἦταν αὐτός, ὁ πρώην περιβόητος λήσταρχος Μωϋσῆς, ἔγιναν ὅλοι τους μοναχοί. « Ἀφοῦ ἐσὺ πῆρες αὐτὸ τὸν δρόμο, ἐμεῖς χαζοὶ εἴμαστε; Εὐχαριστοῦμε τὸν Θεὸ πού μᾶς ἔφερε νὰ σὲ κλέψουμε, καὶ μᾶς ἔκλεψες ἐσὺ καὶ μᾶς ἔκλεψε ὁ Ἰησοῦς Χριστός». Τί κάνει ὁ Κύριος; Εἶδατε τί κάνει; Γι' αὐτὸ δὲν μποροῦμε νὰ κρίνουμε ποτὲ κανέναν. Ὁ σκληροτράχηλος λήσταρχος ποιὸς θὰ ἔλεγε ὅτι θὰ μποροῦσε νὰ γίνεῖ αὐτὸς Ἅγιος; Κι ἔγινε καὶ πρεσβύτερος, ἐνῶ ἦταν εἰδωλολάτρης.

Ἐγινε μετὰ, ἀφοῦ ἔγινε Χριστιανός, συγχωρέθησαν ὅλες οἱ ἁμαρτίες του, καὶ ἔγινε καὶ πρεσβύτερος. Καὶ ἀπέκτησε μαθητάς. Κληρικοὺς καὶ λαϊκοὺς. Καὶ ὅταν ἐκοιμήθη μαρτυρικά, εἶχε ἀφήσει 70 μαθητάς. Παρακαλοῦσε τὸν Κύριο καὶ εἶναι συγκινητικὸ αὐτό —στὰ δυὸ λεπτὰ ἀκόμη— παρακαλοῦσε τὸν Κύριο τί; Ἀφοῦ τόσοι εἶχε σκοτώσει μὲ μαχαίρι «καὶ ἀφοῦ ἔδωκα μάχαιραν, μάχαιραν Χριστέ μου, νὰ λάβω». Καὶ εἰσῆλθε, μιὰ μέρα, ἓνας βάρβαρος στὸ κελλί του, ἐκεῖ στὴν ἔρημο, καὶ τὸν ἔσφαξε. Καὶ καταχάρηκε ἐκεῖνος καὶ πῆγε σφαγμένος στὸ ἐσφαγμένον ἀρνίον.

Δίκαιος Εζεκίας ὁ Βασιλιάς

Ο Δίκαιος Εζεκίας, ἦταν γιος τοῦ ἀποστάτη βασιλιά τοῦ Ιούδα Ἀχαζ, που υποστήριζε με μεγάλη θερμὴ τα εἰδωλα. Ο Εζεκίας ὅμως, ἀκολούθησε ἐντελῶς διαφορετικὸ δρόμο ἀπὸ τὸν πατέρα του.

Ο Εζεκίας καταπολέμησε τὴν εἰδωλολατρία, ἔδωσε στὴν γιορτὴ τοῦ Ιουδαϊκοῦ Πάσχα περισσότερη μεγαλοπρέπεια, καὶ υποστήριξε με τὸ προσωπικὸ του παράδειγμα ἀλλὰ καὶ τὸ βασιλικὸ του κύρος, τὸν ἀληθινὸ Θεό. Ἀλλὰ καὶ ὁ Θεὸς τὸν υποστήριξε ἀνάλογα. Ο Εζεκίας λοιπόν ὄχι μόνο κατόρθωσε νὰ νικήσῃ τοὺς Φιλισταίους, ἀλλὰ κατόρθωσε νὰ ξεφύγῃ καὶ ἀπὸ τὸν ζυγὸ τῶν Ἀσσυρίων, κατατροπώνοντας τὸν Βασιλιά τους, Σναριχείμ. Οἱ σύμβουλοι τοῦ Εζεκία ἦταν οἱ προφῆτες Ησαΐας καὶ Μιχαίας. Ἀκόμα υποστήριξε πολὺ τὴν γεωργία καὶ τὸ ἐμπόριο, οχύρωσε τὴν Ἱερουσαλήμ καὶ στόλισε τὸν ναὸ τῆς Ἱερουσαλήμ.

Πέθανε τὸ 696 π.Χ καὶ τάφηκε με μεγάλη πομπή, στὸν υψηλότερο τάφο τῶν υἱῶν τοῦ Δαυίδ. Υπῆρξε δε ἓνας ἀπὸ τοὺς καλύτερους βασιλεῖς τοῦ Ιούδα.

Η Προφήτιδα Άννα

Η Προφήτιδα Άννα ήταν θυγατέρα του Φανουήλ και καταγόταν από τη φυλή του Ασήρ, ογδόου γιου του Ιακώβ. Παντρεύτηκε πολύ νέα, και μετά επτά χρόνια έμεινε χήρα. Από κει και πέρα έζησε μόνη της, χωρίς να έλθει πλέον σε νέο γάμο. Παρηγοριά και ευχαρίστηση της ήταν η προσευχή, η νηστεία, η ανάγνωση των Γραφών, η φιλανθρωπία και η συχνή παρουσία της στο Ιερό σ' όλες τις πρωινές και εσπερινές δεήσεις. Για τον τρόπο αυτό της ζωής της, το Άγιο Πνεύμα μετέδωσε στην Άννα το προφητικό χάρισμα. Αξιώθηκε μάλιστα, αν και 84 ετών τότε να υποδεχθεί στο Ναό μαζί με τον δίκαιο Συμεών, το θείο Βρέφος. Κατά τη συνάντηση εκείνη, η καρδιά της Άννας υπερχάρηκε και σκίρτησε. Πλησίασε, προσκύνησε το παιδί και κατόπιν, αφού ευχαρίστησε και δοξολόγησε και αυτή το Θεό, διακήρυττε ότι ήλθε ο Μεσσίας προς όλους, οι όποιοι ζούσαν περιμένοντας με ειλικρινή ευσέβεια τη λύτρωση του Ισραήλ.